

«به فرو ئه ٿين»

■ نزار محمد سعيد ■

«پيش ڪيشه بو شه هيديت خهستا دهوڪي»

«دیمه ننی ٿيڪي»

پهردا شانوي فهديت، ل سينگي نافاهي يهك سبي دکهت، ژنالايي
 بلند ل سهر بانو و کهری ههيفي بي سور، دروفي خهستي، مروف
 دزانيت کو نهو نافاهي خهسته به. ژنشکه ڪيفه قهله رهشکهك ٿينه سر
 دهين شانوي، دوو سي جارا دهورانا ددهت، پهريت خو قز دکهت،
 دهنگه ڪي بترس و سههم ل وان دورا به لاف دکهت و ژشانوي
 دهر دکه ٿيت. هرماره ڪا ژنڪاو زه لاما قهستا خهستي دکهت، هنده ڪا
 ژوان قهفتيت گولا ٿينه. چند زاروهك ل ناف باغچي خهستي ژخورا
 ته پڪاني دکهت. دهنگي ٿينزاري ٿيت، دوو يشدا دهنگي په قيه ڪي.
 روناهي ههمي دکه فنه خهستي هه لدين و دته مرن. ديهه قيري و
 ههوار، مروف بيهز زهه مي ناليت شانوي دهر دکه فن، ل ههر دوو
 ناليت شانوي دراوستن، ل گهل دهنگه ڪي نزم بي تومبيللا
 ناگره مراندني و ٿيسعافي دهنگهك بلند ديهت:

کيما دل رشت

نافا گولا.

ٿهوين نوشين

لسهري ملا

دهنگه: ج بو. ڪي بو. ڪي ديت. . . زکيز ناليقه هات ۽

ٿيڪ ژوان: هات. . . هدر هات و هات

ههلامه ته

ميره. . . ژنه؟

چو نابينم

ٿيڪي دي: بو من رون ڪهن. . . هوين ج ديهون؟ تهز نزانم.

بی سی:

هنگی دایکا من دگوتہ من
عہ فریت دھین
بچویکا ژدایکیت وان ددزن
من نہ دزانی
کو ٹو عہ فریت
فانتومن دھین
بمباو تارنی دھافین
سینگیت بچویکا دخورین
کانیکیت خوینہ کا سور دزین

زاروہک جلکیت وی خوری خوینن بے ز ژدہری خہستی
دہردکھت بفریٹو دکھت، تہ پکے کا لین کہ فسی، ہمی دچن
ل ہنداں سہری دراوستن.

کورک: دادی.. دادی.. کا دایکا من
گازیکہنی کا دایکا من
ہوین بخودی کھن
ہوین ج دبیزن
ما دی مرم
نہ نامرم
دادی.. دادی.. من نہ فیت بمرم
من نہ فیت ب...م...
«سہری خو دانتیت»

چار کورکی رادکھنہ سہر ملیت خو، ل دویف مزیکہ کا خہمگین

ژشانوی دہردکھن، ہمی پنگفہ دبیزن:

ہہرہ ہہفال تو نامری
تو ژمرنی بی مہستری
شیریت مہ ژیت وان پترن
نافدہ دارا نازادینی
نافدہ دارا نازادینی

«دہنگی کورکی ژ پشت کالوسی تیت»

دہنگ:

نہی دادی خہم و تاری

سہحکی دادی منارا ہہ ناگری پیٹہ

«رونہی دکھتہ کہفالی منارہ کا سہر لی فرانڈی، ناگری پیٹہ»

دہنگ: سہحکی دادی

دہستنیڑا کوری ہہیفی یا نیخستی

«رونہی دکھتہ کوری ہہیفی، ٹووی بخہستی فہ بی پرت... پرت

ہوی»

دہنگ:

سہحکی دادی

نہی.. نہی دادی

ٹو دارا ہہ یا کوچ کری

ٹافاہی ہہ بی بی لیٹہ

«رونہی دکھتہ کہفالی دارہ کی سہر بی لی فرانڈی»

دہنگ:

سہحکی دادی

خاندنگہا

ہہرو سپیدی

مہلی دخاند

بہر سہری مہدا ٹیناو

ہلوہ شانڈ

«رونہی دکھتہ کہفالی خاندنگہہ کا ہلوہ شانڈی»

دہنگ:

پیرہہ فی مروف رہ فان

سہحکہ پرچی

سہحکہ خوینی

یا دجہ مسیت بدہستیت ویتہ

پیرہہ فیک لوتہ کی لخوا ددہت.. تیتہ سہر دہی شانوی و دزفریت

چہند جارہ کا.. سیربہ کی تیختہ وان درا، رونہی دکھتہ فی،

بشایہ تی دہستیت وی بیت خوری خوین. بدہنگہ کی بلند دکھتہ

کہنی و دہردکھتہ، دہنگی وی بہرہرہ کیم دیت و بی دہنگ

دیت»

«دیمه نئی دووی»

هژماره کا مروفا تینه ژور، ل سەر شانوی به لاف دین، هەر ئیک
سه حده ته ئاله کی، گوهرت خو فهدچتن، ئیک بدهنگه کی خه مگین
دبیزیت، «دهنگی نزمه بهر بهر بلند دبیت»:

بابو . . بابو

بابو . . بابو

تارستا شه فی خه لک دهنستینه

دهوشیارین ئەم

گوهرت مه دهنچینه

دهنگی ته تیتن

وه کو بارانه کا نهرم

دیواریت مه

برهنگیت ته دهونینه

هەر وه کو مژو عه ورو هه لم

دهستیت خو دهافیزنی

ژمن دهرفن

ژمن دهرفن

هەر وه کو نازا دکهن

نازا دکهن

«کورک تینه پیش چالفا وه کی هه لاهه ته کی، وه کی ناشوپه کی . .

ته پکا وی یا بسن که فشی، زه لام بی ل دویف دجیت دهستیت خو

دریز دکه تی، کورک بی پاش پاشکی دجیت: تا ل ناف تاری

دبهوژیت و بهرزه دبیت».

ژنکه دهستی خو بو ئالی کورک ژنی ده که فنی دریز دکه ت و

دبیزیت:

لاوی منو . .

من دفا توژی

ل گه ل هه فاللا مل بمل بای

ل پشت چه بهرا

ل ناف سهنگه را

سالو خدانیت میرانیا ته

بو من هاتبان

کریاریت ته

جار جارا من گوهر لی بیان

پاشی بلا شهید بیای

ئه ز دا به ته سهر بلندتر بم

دا بهر چاقیت دهیکا کوره

مه زن تر بی

لاوی منو

من تو نه بو روژه ک هوسا

خودان کربی و مه زن کربی

«دهنگی کورکی ژپشت کالوسا تیت»

دهنگه:

هزار سال بون

میری تاری

دفا سه مالا دیمی من به ته مرینیت

لی روژ بو روژ

گرنژینا ل سهر دیمی من گه شتره

هزار سال دی

مژو تاری

سه رنی بهچیکند فی شاری

فهدریتن

دی تو بیی

جاده و سیکا بازیری مه

پر راهافیزو بو شتره

نه که بیژی

شیری ددهستی قهرالی بی ستو بره

فروکید وی

چاندنا وان کوشتن و سوتن و ئاگره

دی ههر مروف مینیت مروف

ئاغایی چند هه می چه کا

مروف ژچه کی مه ستره

مروف ژچه کی مه ستره

«دیمه نئی سئی»

چار پینج مروڤه کال سەر شانسوینی وهکی خهله که کئی چیکریته
هندهک یی دهسیت خول هنداف سهری خو بلند دکهن و بهردهمه
خاری، هنده کیت دن یی خو دجهمین و رادین. دوو مروڤ ف زور
دکهفن، ئیکی بچویکه کئی سافا یی دبهته نیکه کئی پینچای ل سەر
دهستایه دبیزنیت:

زه لام: راوستن... راوستن... نهچن راوستن.

زه لامی دی: خودی خیرا ههوه مهزن بکعت.

هه می پینگفه: نامین... نامین... خودی ژههوه رازی بیت.

زه لام: گهلسی خودان خیرا... گهلسی خودان خیرا... ئەشه
بچویکه کئی سافایه... مه ئینا... تەفشه کئی موشه کئی یی ف سینگی
که تی.

مروڤهک: لا حول ولا قوة الا بالله.

مروڤه کئی دی: خودی ههقی وان بستینیت... بینن چویچکا
بههشتی به.

مروڤهک: یی کئی به؟

زه لام: نزانم... دانه ف مه، گوئن بهن، مه یی ئینای.

مروڤهک: نهگوئن نافی وی چی به؟ چ ئوله چ توخمه؟

زه لام: دبیزمه ته نزانم... کس نزانیت... دیاره یی یی ناهه...
هیژ ناف نه کریه.

مروڤهک: جاوا چ دهیباب نینن؟

زه لام: کس لی نه بویه خودان.

دوو سیکهک ژ ئەڤیت نه ئاخفتین دهستی خو دریز دکهنی پینگفه
دبیزن:

ما هوین نزانن ئەو کی به؟

بچویکه کئی چیا یی به

بو روزه کا دیم گرنزی

ل هنداف کیلیا شه دایی

یی دکه نیتن

یی دفریتن

یی دکه نیتن

یی دفریتن

«شانو تاری دبیت»

«دیمه نئی چاری»

هه می یی ل سەر شانسوینی دهسیت خو ییت تیسک گرتین و بلند
کرین... روئاهی دکهڤته داره کا پر خهمل، دیسان روئاهی دکهڤته
خهستی یاکو هاتیه بههرو بهر کرن نولا بهری. ژنکهک ژپشت وی

داری دهر دکهڤتین، ههردوو دهسیت خو ف زکی خورا تینیت، واق
واقیت بچویکه کئی تین. ههزاره کا بچویکا ژخهستی دهر دکهڤتین
تهپکه کا فی تافینه بهر ئیک.

پشتی هینگی هه می پینگفه فی سرودی دبیزن:

وه لاتی مه

عیرا قا مه

لاویت تهینه

کوریت تهینه

هندی بهمین

هندی ههینه

دی هه مینین

ل سەر سوزی

دی بارینین بههرو هنگشین

بههرو باری

نیرگز... ئەڤین

ئەڤی ئولی

بو دوزمنی

ئەم ناهیلین... قەت ناهیلین

تیبینی: - هوزانیت دئی شانسوگره یی دا هاتین، ژهوزانیت وان
هوزانسانا هاتینه وهگرتن ئەو ییت پشکداری دمیهره جانا شعری دا
ل دهوکی کرین، بههله کفتنا چلا مهئته مینیا شه هیدیت خهستا
دهوکی.